

Domstolen har udtalt, at tvangsfjernelse af et barn normalt skal anses for en midlertidig foranstaltning, der skal bringes til ophør, så snart omstændighederne tillader det, og at gennemførelsen af sådanne midlertidige foranstaltninger bør være forenelige med det overordnede formål om at genforene barnet med dets biologiske forældre. Der skal derfor foretages en rimelig afvejning af barnets interesse i at forblive i det offentlige varetægt over for barnets og forældrenes interesse i en genforening af familien. Ved denne afvejning lægges der særlig vægt på hensynet til barnets interesser, der efter omstændighederne kan veje tungere end hensynet til en genforening med familien.

Et barn, der har været anbragt uden for hjemmet i meget lang tid, kan med tiden få en sådan tilknytning til plejefamilien, at det vil være til skade for barnet, hvis det, eventuelt mod barnets ønske, bliver hjemgivet, både på grund af båndene til anbringelsesstedet, typisk plejefamilien og på grund af forholdene i barnets hjem.

Loven forudsættes administreret i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Også efter FN's Børnekonvention skal barnets interesser - barnets tarv - komme i første række ved foranstaltninger vedrørende børn. Efter konventionens artikel 3 skal barnet sikres den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for dets trivsel under hensyntagen til de rettigheder og pligter, der gælder for barnets forældre eller andre personer med ansvar for barnet. Efter artikel 9 skal staterne sikre, at barnet ikke adskilles fra forældrene mod deres vilje. Ved et sådant indgreb stilles krav om hjemmel og om at indgrebet er nødvendigt af hensyn til barnets tarv. Der nævnes bl.a. forældres misbrug eller vanrøgt af barnet.

For så vidt angår forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention bemærkes, at børnekonventionen indgår i fortolkningen af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions bestemmelser, herunder artikel 8.

Børnekonventionens regel om, at alle foranstaltninger vedrørende børn skal tage udgangspunkt i barnets tarv indeholder således også en regel om, at forældres rettigheder og pligter respekteres.

Idet der henvises til det ovenfor anførte om afvejningen af hensyn efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention findes forslaget ikke at stride imod konventionskravene. Det forudsættes, at loven administreres i overensstemmelse med konventionerne.

4.2. Formål

4.2.1. Støtten ydes til barnets bedste

I debatten om servicelovens regler om særlig støtte til børn og unge har det været fremført, at der i anbringelsessager og særligt i forbindelse med hjemgivelser i for høj grad tages hensyn til forældrene, frem for at se på, hvad der er bedst for barnet.

Formålsbestemmelsen i servicelovens § 32 om reglerne om særlig støtte angiver, at støtten i hvert enkelt tilfælde udformes på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold. Det fremgår ligeledes af bestemmelsen, at barnet og den unges vanskeligheder så vidt muligt skal løses i samarbejde med familien og med dens medvirken.

Disse regler foreslås ikke ændret, men da det især er i de tilfælde hvor forældrene og børnene ikke har sammenfaldende interesser, at spørgsmålet om hvorvidt forældrenes interesser i for høj grad tilgodeses på bekostning af barnets bedste, foreslås det præciseret, at der i sådanne konfliktsituationer skal lægges afgørende vægt på, at støtten ydes ud fra barnets eller den unges bedste. Herved signaleres, at hensynet til, hvad der er bedst for barnet vejer tungest. I denne sammenhæng skal der også lægges vægt på, at barnet får en stabil og god voksenkontakt og kontinuitet i opvæksten.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det fortsat er afgørende, at en vurdering af barnets forhold, og hvilke foranstaltninger, der er bedst for barnet, inddrager forældrenes interesser - også når en anbringelse bliver nødvendig. Det vil sige, at det i disse situationer er afgørende, at kommunen løbende inddrager forældrene og forholder sig til deres situation og herunder tager stilling til forældrenes behov for støtte før, under og efter forløbet. Forslaget om indførelse af mulighed for at tilbyde forældrene en støtteperson illustrerer vigtigheden af, at der er tilstrækkelig fokus på forældrenes særlige situation og behov, når et barn anbringes. Uanset om der tilbydes støtteperson eller ej, er det helt afgørende, at myndighedernes indsats overfor familien også retter sig mod forældrene. I de gældende regler er således understreget vigtigheden af at inddrage forældrene, og der gives mulighed for at yde forældrene forskellige former for rådgivningsmæssig, praktisk og økonomisk støtte, ligesom det må overvejes om problemerne kan løses gennem behandling i familien.

Endvidere er der stillet forslag om en præcisering af, at et barn eller en ung ved ophør af en anbringelse skal høres i samme omfang som ved iværksættelse af en foranstaltning.